

ΤΑ ΝΕΑ ΜΕΤΡΑ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΓΙΑ ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΟΒΑΘΜΙΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ

Τον τελευταίο καιρό η παιδεία μας ταλανίζεται από διαδοχικές εκπαιδευτικές μεταρρυθμίσεις, ενώ η δημόσια εκπαίδευση, ιδιαίτερα η δευτεροβάθμια, βομβαρδίζεται με νόμους και Π.Δ., τα οποία πλήττουν κατακτημένα εργασιακά δικαιώματα και υποβαθμίζουν τη διδακτική διαδικασία και το περιεχόμενο της γνώσης.

Οτιδήποτε έχει κατακτηθεί με τους αγώνες και διατηρούσε μέχρι σήμερα κάποια ισορροπία σε μian ανταγωνιστική κοινωνία, η οποία βιώνει τις δυσμενέστερες οικονομικές συνθήκες των τελευταίων ετών, έχει σχεδόν εξαφανιστεί, με αποτέλεσμα τη συσσώρευση, πολλαπλών προβλημάτων που αφήνουν την παιδεία έκθετη και εντελώς ανοχύρωτη στον κυκλώνα της κρίσης. Τα προβλήματα αυτά είναι: συγχωνεύσεις δημόσιων σχολείων, κατάργηση σχολικών μονάδων, συμπτώξεις τμημάτων, ακόμη και στις κατευθύνσεις, αναστολή επ'αόριστον διεξαγωγής του διαγωνισμού του Α.Σ.Ε.Π., με αποτέλεσμα χιλιάδες φιλόλογοι – και όχι μόνο – να αναμένουν ματαίως να διορισθούν, αύξηση κατά δύο ώρες εβδομαδιαίως του ωραρίου διδασκαλίας των καθηγητών, παρακώλυση πρόσληψης αναπληρωτών για την κάλυψη των διδακτικών κενών.

Οι φιλόλογοι αλλά και όλοι οι εκπαιδευτικοί, καλούνται να εργασθούν, υπό αντίξοες συνθήκες και με περικοπή μεγάλου μέρους των αποδοχών τους, βιώνοντας, ιδιαίτερα οι νεοδιόριστοι, τους πλέον επαχθείς όρους διαβίωσης.

Επιπρόσθετα, οι ήδη διορισμένοι και κατέχοντες οργανική θέση εκπαιδευτικοί βρίσκονται υπό τη δαμόκλεια σπάθη της μετάθεσης ή ακόμη και της απόλυσης, που συνδέονται με την πολυσυζητημένη αξιολόγηση, η οποία φαίνεται ότι δεν αποσκοπεί στη βελτίωση του εκπαιδευτικού, αφού ελλείπει παντελώς κάθε είδους επιμόρφωση, αλλά, αντίθετα, συνδέεται, απλώς με τη βαθμολογική και μισθολογική εξέλιξη. Εξάλλου, η εφαρμογή της αξιολόγησης στην εκπαίδευση πρέπει ασφαλώς να συνδυαστεί με ορισμένες προϋποθέσεις, και όχι να αποτελεί μια στείρα διεκπεραιωτική διαδικασία. Άλλωστε, οι λεγόμενες καινοτομίες του Νέου Σχολείου, όπως ερευνητική μέθοδος (project), ομαδοσυνεργατική διδασκαλία, ποικίλες διαθεματικές δράσεις, πιλοτικά προγράμματα κ.ά., παράλληλα με την αξιολόγηση, δεν μπορούν, κατά γενική ομολογία, να λειτουργήσουν αποτελεσματικά, χωρίς την απαιτούμενη θεωρητική, μεθοδολογική και επιστημολογική βάση.

Η Πανελλήνια Ένωση Φιλολόγων (Π.Ε.Φ.) παρακολουθεί με αγωνία και έκδηλη ανησυχία τα τεκμαινόμενα, που προκαλούν, ως είναι φυσικό, τις εύλογες αντιδράσεις των Τοπικών Συνδέσμων Φιλολόγων και του φιλολογικού κόσμου, στο σύνολό του.

Μείζον θέμα ηθικής τάξης, νομιμότητας και επαγγελματικής κατοχύρωσης των δικαιωμάτων των φιλολόγων προέκυψε πρόσφατα με την υλοποίηση των προγραμμάτων επιμόρφωσης, κατά την τέταρτη επιμορφωτική περίοδο, β' επιπέδου της πράξης, **«Επιμόρφωση των εκπαιδευτικών για την αξιοποίηση και εφαρμογή των ΤΠΕ**

στη διδακτική πράξη». Σύμφωνα με σχετική απόφαση του Ινστιτούτου Εκπαιδευτικής Πολιτικής δόθηκε αδιακρίτως το δικαίωμα, σε ποσόστωση 20%, σε καθηγητές άλλων ειδικοτήτων (θεολόγων, ξένων γλωσσών, νομικών), που διδάσκουν μάθημα β' ανάθεσης, δηλ. στην περίπτωσή μας Ιστορία, να επιμορφωθούν μαζί με τους φιλολόγους. Το μάθημα της Ιστορίας συνεχίζει, έτσι, την οδό της απαξίωσης, υπαγόμενο στη διάθεση άλλων ειδικοτήτων και αποτελώντας εύκολη λύση για τη συμπλήρωση του ωραρίου τους.

Η ΠΕΦ διαφωνεί και διαμαρτύρεται για όλες αυτές τις ρυθμίσεις και προτίθεται να αγωνισθεί σθεναρά, με τους λοιπούς φορείς της εκπαιδευτικής κοινότητας, για την αναβάθμιση του εκπαιδευτικού και ιδιαίτερα του φιλολόγου.

Το Δ.Σ. της Π.Ε.Φ.